14. Jaar, Nr. 14. --'s HERTOGENBOSCH.-- Dingsdag, 1 Februarij, 1842

DE NOORD-BRABANDER.

Staats- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ABONNEMENTS-PRIJS
Voor de Stad, f 12-
Franco per post, » 14-.

(Verschijnende driemalen ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag)

ADVERTENTIEN.
15 cent de regel
behalve 35 cent zegel.

OOSTEN.

Een brief uit Jerusalem, van den 9 December, deelt de volgende omstandigheden mede, betrekkelijk de bevestiging van eenen Protestantschen Bisschop, welke niet tegenstaande de tegenkantingen van de afgezanten der Katholijke mogendheden heeft plaats gehad.

De gouverneur had de houding aangenomen, alsof hij er zich tegen had willen verzetten, maar de Engelsche consul verklaarde hem, » dat de heer Alexander, » benoemd door Koningin Victoria en Koning Frederik, » Wilhelm IV, de magtige verdedigers van het Pro- » testantismus, zich onder de bescherming van de » *Protestantsche kerkregelen*, bevond, welke tegen » die van anderen opwegen."

Het is te hopen dat tegenover de stoute handelwijzen van Engeland, het Fransch gouvernement zich niet zal vergenoegen, met verzoeken aan de verhevene Porte te zenden, en dat de welwillende woorden van den Groot-vizier aan hetzelve geene genoegzame waarborg zullen schijnen tegen de overweldigingen van de *Protestantsche kerkregelen*. (*l'Univers.*)

— De Atheensche Dagbladen geven geene gunstige tijdingen over den toestand der zaken in Afghanistan. Brieven uit Alexandrie van den 22 December, met de Indische Post van Suez aangekomen, gewagen van een algemeen oproer der volksstammen van *Ghilzies*. De Engelschen moesten dagelijks vechten. Bij deze aanvallen hebben zij aanmerkelijke verliezen geleden. Drie officieren zijn gedood, 10 gewond en 250 soldaten gedood en gewond. De Indische Dagbladen, zeggen dat deze ongelukkige oorlog van Afghanistan het Anglo-Indische gouvernement ondermijnt, en zij keuren de krijgsverrigtingen tegen Seistan ten hoogste af.

— De gewone post uit Konstantinopel van 5 Januarij brengt geene tijdingen van eenig belang aan. Men had te Konstantinopel berigten uit Alexandrie van 26 December, volgens welke Mehemed-Ali, Fajum verlaten had, om zich naar Opper-Egypte te begeven, van waar hij in het begin van Januarij te Kairo verwacht werd. De vijf oudste schepen der vloot waren in het arsenaal binnengehaald en werden onttakeld. De marine had de oude Egyptische uniform met die des Sultans verwisseld. (*Ned. Staats-Cour.*)

HONGARIJE.

Eenigen tijd geleden is in de stad Pest een latijnsch dagblad verschenen onder den titel van *Sion*. Nadat de uitgave van dit blad eenigen tijd opgeschort is geweest verschijnt het heden weder op nieuw, terwijl het de belofte doet om de zaak der kerk met ijver, kracht en genegenheid te handhaven. —

DUITSCHLAND.

Men schrijft uit Leipzig:

De administratie van den ijzeren spoorweg heeft heden, in het belang der reizigers, eenen maatregel genomen, die op al de *rails-wey* in gevoerd diende te worden. Zij heeft besloten dat voortaan tusschen de locomotive en de diligences, waarin zich de reizigers bevinden, vier rijtuigen, geladen of ongeladen, moeten geplaatst worden, die alleen tot het vervoer van goederen bestemd zijn. De ondervinding heeft geleerd, dat de schok van twee tegen elkander stootende locomotiven zich nooit verder uitstrekt, dan tot het 4e rijtuig van het konvooi, dat zij achter zich hebben. —

— KEULEN, 24 Jan. De tijding, dat de Nederlandsche regering eene commissie benoemd heeft, welke met de directie der Rijnspoorweg-maatschappij onderhandelen zal over het eindpunt van het door deze maatschappij aan te leggen gedeelte van den spoorweg van Aken naar Maastricht, toont, dat van beide zijden de uitvoering van dit belangrijke werk nu met ernst beoogd wordt. In de Nederlanden zal, terstond na de voltooijing van dezen spoorweg, eene geregelde stoomsleepdienst van Rotterdam naar 's Hertogenbosch worden ingesteld; van 's Hertogenbosch kunnen de goederen even snel als goedkoop naar Maastricht worden vervoerd door middel van het Zuid-Willems-kanaal, en van daar zal de Nederlandsche regering voor billijke transportprijzen naar Aken zorgen, om ook voor het binnenland tusschen Maas en Rijn gelijke voordeelen als de Belgische spoorwegen aan te bieden. Voor Aken is dit project vooral belangrijk, daar deze stad het middelpunt der Hollandsche en Belgische concurrentie wordt, en weldigt spoedig denzelfden rang als handelstad zal bereiken, dien het nu reeds als fabrijksstad bekleedt.

(*Arnh. Cour.*)

ZWITSERLAND.

Men leest in eenen brief uit Geneve:

Terwijl ik bezig ben mijnen brief te sluiten, verneem dat ik onze gedeputeerden eene Commissie benoemd hebben om het ontwerp van onze constitutie gereed te maken; wij zijn dus aan het tweede *punt van onze staatkundige wedergeboorte*.

Deze commissie bestaat volgens de *Constitutionnel Neuchatelois*, uit vijf gedeputeerden behoorende tot de partij van 3 Maart, uit vijf Katholijken, en uit veertien van de behoudende of derde partij. De radicale opinie telt dus 5 tegen 24 stemmen.

— Het bondgenootschap van Helvetie, onder de voornaamste staten van Europa gerangschikt, heeft nadat het zijne vrijheid door de wapenen verdedigd had, eenen grooten naam weten te maken, door de braafheid zijner zeden en de wijsheid zijner instellingen. De onlusten welke tegenwoordig in dit land heerschen, door zich onder den invloed van vreemdelingen te willen stellen, zijn voorteekenen van verval, welke de veiligheid zijner zedelijke en godsdienstige vorderingen bedreigen.

Van alle kanten bedreigt het gevaar de grenzen van Zwitserland. Dat het dus op zijne hoede zij, even als ten tijde van Willem Tell. Het volgende bewijs staaft onze opmerkingen op eene genoegzame wijze.

Het schijnt waar te zijn, zegt zeker blad, dat de Heer Bombelles, Minister van Oostenrijk, alle middelen beproefd heeft, om de overheid van Lucerne, van haar voornemen om de Jezuiten in het land te roepen af te brengen. De Radicale partij beweert van haren kant, dat men de nationale opvoeding niet aan vreemdelingen moet toevertrouwen; terwijl zij misschien vergeet, dat, van de 250 Jezuiten in opper-Duitschland, 130 Zwitsers zijn. De *Gazette Ecclésiastique* van Lucerne, die de partij dezer geestelijken gekozen heeft, wederlegt al deze tegenkantingen op eene bondige wijze. —

ENGELAND.

LONDEN 24 Januarij. Heden namiddag omstreeks twee ure is de Koning van Pruissen, vergezeld van al de personen tot zijn gevolg behoorende, alhier aangekomen: Z. M. heeft een lang bezoek bij de Koningin-Douairière in het hôtel Marlborough afgelegd.

— LONDEN 25 Januarij. Heden heeft de doopplegtigheid des Prinsen van Wallis plaats gehad. Reeds des morgens vroeg bevonden zich eene menigte menschen voor het kasteel, om den stoet te zien voorbijgaan; een aanzienlijk gedeelte hiervan is echter van dit gezigt verstoken gebleven, daar de afstand, die deze prachtige stoet af te leggen had, zeer kort was.

Ten half een ure verlieten de Koningin en Prins Albert met hun gevolg, verzeld van den Hertog van Sussex en den Prins George de Cambridge, hun paleis, om zich naar de kapel St. George te begeven.

De Peters en Meters waren de Koning van Pruissen, de hertog van Cambridge, Prins Ferdinand van Saxen-Coburg, de Hertogin van Kent, namens de Hertogin van Saxen-Coburg, de Hertogin van Cambridge namens de Hertogin van Saxen-Gotha en Princes Augusta de Cambridge namens Princes Sophia. De godsdienstplegtigheid werd verrigt door den Aartsbisschop van Canterbury, bij gestaan door den Aartsbisschop van York en de Bisschoppen van Londen, Norwich, Oxford en Winchester.

Het corps diplomatiek bestond bij het feest uit den Graaf de St. Aulaire, de Pruissische, Oostenrijksche en Belgische ambassadeurs, en de Hanoversche, Saxische en Portugeesche ministers.

Dadelijk na de terugkomst der Koninklijke personen op het paleis, werd in de Troonzaal aldaar een kapittel van de Edele Orde van den Kousenband gehouden. De Ridders en beambten der Orde verschenen in hunne prachtige mantels, kettingen en andere insignia. H. M. hare plaats op eenen statsie-zetel genomen hebbende, en de Bisschop van Oxford te kennen gegeven hebbende H. Ms. verlangen, dat een lijnregte afstammeling van George III. tot het opengevallen lidmaatschap der orde wierd benoemd, begon de verkiezing en Z. M. Koning Frederik Willem IV, Koning van Pruissen, werd verklaard te zijn Ridder der Edele Orde van den Kousenband. Daarop verlieten Prins Albert en de Hertog van Sussex de kapittelzaal en kwamen spoedig terug, in hun midden hebbende den Koning van Pruissen, voorafgegaan door de insignia der orde en gevolgd door eene menigte van edellieden van den eersten rang. Z. M. werd door de Koningin en Ridders staande ontvangen, en nam vervolgens plaats op eenen staatsie-zetel, geheel gelijk aan dien van H. M., en ter regter zijde van den Souverein geplaatst. Nu werd de Kousenband om des Konings linkerbeen gegespt, en de Koningin zelve hing hem de insignia om den hals. H. M. gaf den Koning van Pruissen de accolade, waarna de Pruissische Monarch de gelukwenschingen der ridders van de orde ontving. Z. M. droeg bij die gelegenheid de uniform van het 1. regement der Pruissische lijfwacht te paard.

De Troonzaal was voor deze gelegenheid op eene allerprachtigste wijze ingerigt geworden. Aan het westelijke einde derzelve stond de prachtige karmozijn-purper fluweelen troon met schitterende gouden versierselen. De twee staatsie-zetels zijn van rijk verguld beeldhouwwerk met purper fluweelen kussens en rijke gouden franjes. Heerlijke lustres en kandelabres, de schoonste en grootste spiegels, welke immer gezien zijn, verhoogden de pracht. De muren zijn geheel bedekt met purper fluweel, overal prijkende met de in goud rijk geborduurde insignia der orde van den kousenband. Het tapijt, voor deze gelegenheid opzettelijk vervaardigd, was treffend schoon en met de levendigste kleuren zijn daarin de insignia der orde en op dezelve toepasselijke allegorien ingeweven. De gewelfde zolder is buitengewoon sierlijk, rijk verguld en insgelijks met St. Joris en den Draak en andere insignia der orde van den kousenband versierd. Het gezigt van het geheel was treffend schoon.

Na den afloop der evenvermelde plegtigheid, werd een prachtig dejeuner in de onderscheidene appartementen der Koningin gegeven, aan hetwelk een overgroot getal genoodigden deel nam.

Door H. Ms. banketbakker is een doopkoek vervaardigd, ter zwaarte van omtrent 200 ponden, welke op de hoofdtafel van het feestmaal prijkte.

FRANKRIJK.

In de kamer der gedeputeerden, zitting van den 24 Januarij, is de 5e § aan de orde van den dag, welke betrekking heeft op het behoud van den vrede. Zij wordt aangenomen zonder discussie.

De Heer G. de Beaumont stelt een additioneel artikel voor, hetwelk moet dienen, om de houding van het ministerie tegen over Spanje te laken. Hij wil, zegt hij, het ministerie geene moeijelijkheid opwerpen, welke de belangen van het land zoude hinderen; maar hij wil weten, wat er tusschen het gouvernement en Spanje is omgegaan, en van waar de gerezene moeijelijkheden zijn gekomen. Frankrijk is de natuurlijke bondgenoot van Spanje; en het is alleen om betere betrekkingen aan te raden, dat hij zijn amendement voorstelt.

De heer Guizot herinnert, onder welke moeijelijke omstandigheden een ambassadeur naar Spanje werd afgezonden. Het was na de Christino-beweging, die men, ten onregte, aan Frankrijk toeschreef. Dra ontstond het vraagpunt over het afgeven der geloofsbrieven, waarin Frankrijk zeker het regt aan zijne zijde had. Het is zeker een Europeesch beginsel, dat al de uitwendige voorregten der Koningschap in den Koninklijken persoon blijven berusten; de magt alléén is in handen van een Regent. Zoo hebben de mogendheden gehandeld met Griekenland en Brésilie. Spanje voert daartegen hare grondwet aan, het zij zoo, maar dit neemt onze regten niet weg. De heeren Odilon-Barrot en Manguin, ondersteunen het amendement. Het wordt eindelijk in omvraag gebragt, en met eene geringe meerderheid verworpen.

De 6e § over de nationaliteit van Polen, wordt aangenomen zonder discussie.

De 7e §, op Algiers betrekking hebbende wordt aangenomen, en de debatten daarover worden uitgesteld tot dat men de supplémentaire crediet wetten in overweging zal nemen.

De 8e §, handelende over het finantie wezen en de aan te biedene wetsontwerpen, stelt de heer de Saint-Albin een amendement voor, dat verworpen wordt.

De president leest die § nogmaals voor.

M. de Tracy. Ik vraag het woord. Wij houden ons bezig over wetten, welke zijn aangekondigd, gij zult mij toestaan een woord te zeggen over eene wet, die het niet is.

Daags na de Julij-revolutie is de vrijheid van onderwijs (algemeene aandacht) en derzelver uitoefening door het charter gewaarborgd, en dit moest zijn: want alle beperkingen zijn naauw aan elkander verbonden, even gelijk dit alle regten, alle vrijheden zijn.

Sinds dien tijd heeft men twee wetsontwerpen aangeboden, die beide zonder resultaat gebleven zijn. Over dat van verleden jaar wordt noch in de openingsrede, noch in het adres gesproken. Sommige zullen zeggen, dit is weer een jaar gewonnen; ik zeg, dat het weer een jaar verloren is. In alle geval men zal niet zeggen, dat er zich ten minste niet eene stem in deze vergadering heeft doen hooren, om zulk oorspronkelijk, natuurlijk regt te vorderen, (goedkeuring!)

De heer Villemain, minister van het openbaar onderwijs, beweert dat een wets-ontwerp moeijelijk is, om dat het noodig is, *dat de staat eenen billijken en noodzakelijken invloed op het onderwijs behouden moet.*

De heer de Carné. Ik kan niet begrijpen, hoe men na 10 jaren nog in de onmogelijkheid is, om een artikel van het charter te doen bewaarheden. Uit hetgeen de minister daar heeft gezegd, blijkt, dat hij, het onderwijs bij ministerieele besluiten beheerende, niet voornemens is weldra te voldoen aan datgene wat ik als eene eerste behoefte voor Frankrijk beschouw. Het moet hem derhalve niet verwonderen, indien gedeputeerden daarin te gemoet zullen komen, met het parlementair initiatief te nemen; wat mij betreft, ik neem hier die verpligting op mij.

In de Zitting van 26 Jan. is het amendement van den Heer Lestiboudois aan de orde van den dag. Dit wordt voorgesteld als additionneel artikel van § 8, en strekt om de optelling der belastingschuldige eigendommen, zoo als die door het ministerie is aangewend, af te keuren als illegaal.

De Heer Lestiboudois ontwikkelt zijn amendement, en dringt er op aan, dat men bij die optelling het municipale gezag had moeten doen medewerken. De Heer Humann, Minister van finantien, bestrijdt het Amendement. Volgens hem was het ministerie belangeloos in die optelling, omdat het hier niet de hoeveelheid, maar de gelijke verdeeling der belasting gold. Hij eindigt met te vragen of hij voor de zelfsopoffering waarmede hij die moeijelijke en op de wet gegronde taak had ten uitvoer gelegd, bij de kamers niets dan gisping en afkeuring inoogsten zou?

De Heer Gouin vindt, dat de bewijzen des Ministers zijne pogingen niet wettigen.

De Heer Duchatel, Minister van Binnenlandsche zaken, beweert, dat de redevoering des vorigen sprekers vol dwaalbegrippen is omtrent het financie wezen. Hij tracht dit te bewijzen. Nederkomende op de protestatie, die op verschillende plaatsen tegen de opschrijving waren ingediend, zegt hij dat van de 37,234 gemeenten, er slechts 108 zich tegen dezelve verklaard hadden.

De Heer Dussolier, den Minister in de rede vallende, zegt dat deze opgave niet juist is, hij haalt daarvoor een voorbeeld aan, van eene gemeente, welke de opschrijving in beginsel had goedgekeurd, maar derzelver manier van uitvoering afkeurde. Daarop was het ministerie berigt gegeven, dat deze gemeente het *geheel* voorstond, en dit berigt was dusdanig in den *Moniteur* opgenomen; daarbij had het ministerie zich gehaast 500 fr. aan die gemeente af te zenden. Dit gezegde, met den woordenstrijd, die er uit volgt, brengt de geheele Kamer in opschudding.

De President wil den Heer Dussolier doen zwijgen, omdat het woord aan den Minister is, die nog altijd op de tribune staat. Hierin wordt de president geapuyeerd door het Centrum, de linker zijde integendeel roept Dussolier toe, dat hij zal blijven spreken. Werkelijk deze begeeft zich naar de tribune en plaatst zich in dezelve, nevens den minister, die zijne plaats niet wil inruimen. Dit brengt de verwarring der Kamer ten toppunt en de president wordt genoodzaakt de zitting te staken.

Na 25 minuten wordt de zitting hervat, en eindelijk de Minister in de gelegenheid gesteld zijne redevoering te eindigen.

Zitting van den 27 Januarij. Voortzetting der debatten over het bewuste amendement, welke zeer levendig geweest zijn, zonder nogtans eenig nieuw licht over de zaak te verspreiden. Hetzelve is eindelijk met eene geringe meerderheid verworpen. Op het laatst zijn de debatten klugtig gestoord geworden, door de Heeren Dupin en Manguin, die het middel gevonden hebben, om doorgaans ieder eene opinie te kiezen, welke door niemand word aangekleefd; en die meertijds juist tegenstrijdig aan elkander is. Dit heeft de Kamer niet weinig vermaakt. De Heer Dupin kwam verklaren, dat hij dien dag tegen het amendement zoude stemmen maar om hetzelve later weer voor den dag te halen. De Heer Manguin heeft het woord willen nemen, zeker om aan te kondigen, dat hij er voor zoude stemmen, maar om het later te bestrijden. De Kamer heeft hem niet willen hooren.

Zitting van den 28 Januarij. Het schijnt dat de debatten met den dag in hevigheid klimmen. Bij gelegenheid dat de § 10, handelende over den inwendigen staat van Frankrijk, en bijzonder over de pogingen eener schandelijke factie, behandeld werd; is de Heer Billault uitgevaren tegen het ministerie, als hadde hetzelve en het Charter, en de Pairie, en de nationale garde, en zelfs de jury, verkracht. Verscheidene ministers hebben daarop geantwoord. Dit heeft van de linkerzijde onstuimige debatten veroorzaakt. Bij het einde der zitting heeft men slechts het eerste gedeelte der § aangenomen.

— PARIJS 28 Januarij. Men verzekert dat de Keizer van Rusland bevel heeft gegeven tot de ontwapening van honderd duizend man, en dertig batterijen. Brieven uit St. Petersburg houden in, dat de fransche zaakgelastigde, de Heer Casimir Périer, even als de andere leden van het Corps-diplomatiek, eene uitnoodiging van Keizer Nicolaas had ontvangen om bij de gebruikelijke pligtplegingen van den 1 Januarij (13 Januarij) op het keizerlijk paleis tegenwoordig te zijn.

— De *Mémorial bordelais* deelt een treurig voorval mede, dat op het kasteel van den Heer Puymontaut bij Cintegabelle heeft plaats gehad. Mevrouw de Puymontaut was bij het vuur in slaap geraakt, hare kleederen werden door den vlam aangetast en zij brandde zich deerlijk; toen men in de kamer kwam, had zij reeds den geest gegeven.

— Men schrijft uit Moissac (Tarn-et-Garonne), den 19 Januarij.

Eene zeer noodlottige gebeurtenis heeft gisteren eene groote ontsteltenis in de stad Agen te weeg gebragt. Zes met geweren en dolken gewapende mannen hielden, op eenen kleinen afstand van de stad, de brievenpost aan. De postillon die, om het gevaar te ontkomen, zijne paarden in eenen harden galop zettede, werd niet te min door eenige schoten doodelijk gewond.

De roovers, die een touw over den weg gespannen hadden, hetwelk de paarden tegen hield, vielen eerst den courier aan, die in het rijtuig gebleven was, deze verdedigde zich zeer dapper met zijnen dolk, wondde een der boosdoeners in de vuist en wierp hem door eenen anderen stoot in de borst op den grond. De overigen namen de vlugt.

Hoewel zwaar gewond, klom de courier op de bebloede plaats van den ongelukkigen postillon en bragt het rijtuig tot aan de naastbijzijnde uitspanning.

De gendarmerie van Agen heeft dadelijk alle pogingen in het werk gesteld, om de schuldigen te achterhalen

— Mgr. de Bisschop van Algiers wordt ieder oogenblik te Marseille verwacht, en zal onmiddelijk naar zijne dioceses vertrekken. Alle aanbiedingen, welke hem schijnen gedaan te zijn, moesten wijken voor zijn besluit, dat hij herhaalde malen heeft genomen, om Algiers niet te verlaten, dan met zijnen dood. Volgens de overtuiging van dezen ijverigen Prelaat, is de zetel van Algiers geen gewoon bisdom, maar een waar zendelingschap, hetwelk men niet mag verlaten, indien men daarvan eens de zorg op zich genomen heeft.

Mgr. Dupuch zal den jongen Arabier medenemen, dien hij te Marseille gedoopt heeft, en wiens neef insgelijks den H. Doop te Parijs ontvangen heeft. Gisteren bij de lijkdienst, die tot lafenis der ziel van den Aartspriester Gautier werd opgedragen zag men dezen jongeling in blaauw met goud gegallonneerd laken. Zijn verstandig en volmaakt Europeesch voorkomen duidt de gelukkigste verwachting aan.

Zijne houding in de kerk was die van een wel opgevoed jongeling. Men zegt, dat hij zich reeds op eene gemakkelijke wijze, in het fransch weet uit te drukken, eene omstandigheid waaruit men veel voordeel voor de beschaving van het land zal kunnen trekken. Mogten dergelijke voorvallen van bekeering, weldra de woeste vooroordeelen der inboorlingen verzachten.

— PARIJS, 27 Januarij. De ongesteldheid van den Maarschalk Soult was gisteren zeer ernstig geworden, en zelfs het gerucht van zijnen dood was reeds hier en daar in de stad verspreid. Wij vernemen heden dat hij beter is, doch vreezen, dat hij niet binnen de veertien dagen in de kamers zal kunnen verschijnen.

Vereenigde Staten.

Mgr. Rosati, Bisschop van St. Louis (vereenigde staten) schreef op den 12 December uit Georges Town, dat hij een schip wachtte dat hem naar Haïti zou brengen, waar hij eene belangrijke missie heeft te doen, hem door den Heiligen stoel opgelegd, en dat hij thans zijnen ledigen tijd besteedde tot het opstellen eener verkorte uitgave van het Roomsche Rituale, ten gebruike van alle diocesen der vereenigde staten; een werk hetwelk hem door het laatste provinciale concilie is opgedragen, en dat de H. Stoel goedgekeurd heeft te ondernemen. Hij heeft ook medegewerkt tot de uitgave der Vier Provinciale concilien, naar die welke is uitgegeven door de Propaganda te Rome, welke daarenboven alle besluiten van deze Conciliën in dat bijzondere bullarium heeft doen opnemen, waarin men alles vindt, hetgeen op de missien van de H. Congregatie tot voortplanting des geloofs betrekking heeft.

BELGIE.

BRUSSEL 28 Januarij.

Gisteren namiddag omstreeks vier ure had een brouwersknecht, die bij zijne kar liep, eenige moeijelijkheden met een agent van politie, de laatste achtte zich beleedigd en wilde zich van den brouwersknecht meester maken, doch deze nam dadelijk de vlugt en bereikte de vischmarkt, de agent liep hem na en riep zoo hard hij kon, houdt hem! houdt hem! De marktmeester Beckemans greep den knecht, die echter weder ontsnapte, en onder het losrukken den marktmeester zulk eenen stoot gaf, dat hij op den grond viel, toen men bij hem kwam om hem op te rigten, had hij reeds den geest gegeven. De Brouwersknecht werd later gevat en in de handen van het geregt overgeleverd.

NEDERLAND.

Z. M. heeft het kommandeurs-kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw geschonken aan den Heer von Wegner, kamerheer en geheim legatie-raad van Z. K. H. den Groot-Hertog van Saksen Weimar-Eisenach.

's GRAVENHAGE, 25 Jan. Men verneemt dat de Heer B. J. van Hove, tot leeraar in de schilderkunst van H. K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje, benoemd is. » Wij wenschen den geachten kunstenaar, zegt een blad, opregtelijk geluk, dat bij deze benoeming aan zijn uitmuntend talent verschuldigd is, terwijl zij te gelijker tijd van de verlichte bescherming getuigt, die het der verhevene Vorstin behaagt, aan de kunsten te verleenen."

— Naar men van goederhand verneemt, heeft Z. Excell. de Directeur-Generaal van Oorlog goedgevonden te bepalen, dat de sinds eenigen tijd bij de twee regimenten ligte dragonders en bij het 2e regiment lanciers, gesloten werving van gewone vrijwilligers en overgang van miliciens bij de staande armee, ingevolge art. 171 der wet op de nationale militie van den 8. Januarij 1817, weder zal worden geopend. (*Handelsblad.*)

— Op den 27 Januarij overleed te Rotterdam in den ouderdom van ruim 87 jaren, na een langdurig lijden de zeer geleerde heer P. Weiland, vroeger geacht leeraar bij de Remonstrantsch gereformeerde gemeente, sinds 1825 émeritus, en overal met roem bekend om zijne *Nederduitsche Spraakkunst*, welke op last der regering bij het algemeen onderwijs is ingevoerd, en om zijn later uitgegeven *Kunstwoordenboek*, dat bij allen op hoogen prijs wordt geschat, die taalkunde en wetenschappen vereeren.

— Het verhaal van gewelddadige aanranding eener diligence op den publieken weg, dat wij uit den *Volksvriend* hadden overgenomen, blijkt grootendeels leugenachtig geweest te zijn, daar heel die aanslag zich daarbij bepaald heeft, dat 2 menschen ter sluik in de diligence wilden indringen, vermoedelijk om zoodoende voor niets den weg gemakkelijk te kunnen afleggen.

— Men verneemt uit eene welonderrigte bron, dat er bij het hooge bestuur overwegingen aanhangig zijn, om eenige der thans geheven wordende accijnsen geheel en eeniglijk te heffen voor het rijk; met afschaffing van alle opcenten voor de steden en gemeenten en daarentegen andere accijnsen geheel over te laten aan de steden en gemeenten, zonder eenige verdere heffing voor rekening van het rijk. Onder de accijnsen, welke volgens dit plan geheel aan het rijk zouden verblijven, noemt men bepaaldelijk het *gedisteleerd*. Dit plan schijnt allezins tot vereenvoudiging te zullen leiden en het ophouden van botsingen ten doel te hebben.

Over de voorgewende heerschzucht van den Paus van Rome, van de Katholijke geestelijkheid en de Jezuiten in Nederland.

(MEDEGEDEELD.)

III.

Wordt het eerbiedwaardige Hoofd onzer grijze Moederkerk aldus door den *Evang. Kerkbode* bejegend, gewis geen beter lot wacht de mindere Bedienaars van Jezus Christus in diezelfde Kerk. Ja, de *Katholijke Geestelijkheid* en de *Jezuiten* zijn, volgens de *Kerkbode*, gelijk wij reeds vroeger gewaagden, twee gevaarlijke werktuigen van de Pauselijke heerschzucht, twee hardnekkige vijanden van alle goede instellingen, van de bestaande verordening der zaken in *Nederland*! want het is inzonderheid over *ons Rijk* dat de *Kerkbode* ten deze spreekt, en het is dus ook hierbij vooral dat wij ons bepalen willen. — Ter zake dan.

De *Kerkbode* [(in bijna al zijne nommers, en met name in N°. 6. bl. 21. 22.) wil in Nederland tweederlei Katholijken en ook tweederlei Katholijke Geestelijkheid onderscheiden hebben: waarvan hij de eenen noemt *ultra-Katholijken*; voor de anderen geeft hij geene juiste benaming op. Misschien moeten dezen, als aan de eersten tegen overgesteld, *cis-* of *citra-Katholijken* heeten. — Zoo dan hebben wij in Nederland Katholijken met Katholijke Geestelijkheid-*aan gene zijde* (*ultra*), en Katholijken met Katholijke Geestelijkheid *aan deze zijde* (*citra*).

Wel, dit zal geraden zijn! De laatsten toch schijnen *aan de zijde des Kerkboden* te staan, dus voor hem *citra*. Dan waar deze soort in *dit plekje gronds* (*Kerkb.* N°. 7. bl. 25.) gevonden? Ja, dat weet ik ook niet: — of het zouden de in *Utrecht*, *Haarlem* en hier of daar in een plaatsje nog overgeblevene en verstrooide Jansenisten zijn moeten: want dezen wil de *Kerkbode* (N° 7. bl. 28.) volstrekt niet *Jansenisten*, maar *Katholijken*, en wel *Katholijken in een' Nederlandsch Katholijken geest* genoemd hebben. Welnu, met de Katholijken van dien stempel heeft de *Kerkbode* volkomen vrede: want het zijn bezadigde, gematigde *Roomsch*-Katholijken, die niets met den Paus van *Rome* te maken hebben! (*)

Maar aan de *ultra-Katholijke* of Pausgezinde Geestelijkheid vooral, heeft de *Kerkbode* den oorlog, een' oorlog van leven en dood verklaard; opdat toch eens *overal de mogelijkheid meer moge erkend worden, dat men Katholijken kan zijn, zonder Pausgezind te wezen*! (*Kerkb.* N°. 7. bl. 28.) wat tot hiertoe *geen enkel* Katholijk schijnt te willen erkennen. — Zóó onnoozele halzen zijn het!

Wilt gij nu weten, Lezer, waarom de *Kerkbode* zoo boos is op die Katholijke Geestelijkheid, welke het met den Paus houdt, en onder deszelfs gehoorzaamheid staat? Hoor dan, en span uwe aandacht. — Deze Geestelijkheid, zegt de *Kerkbode* (N°. 6. bl. 22.), heet de Priesterpartij (het fransch: le parti-prêtre, zeer naïf er bij); en *zij wil*, vooreerst, *duurzaam blinde gehoorzaamheid stichten* (*Kerkb.* N°. 3 bl. 9.), en *het volk of de leeken, als onmondige kinderen, aan de priesters, als voogden, ondergeschikt maken* (*Kerkb.* N°. 6. bl. 22.) — In dit gezegde des *Kerkboden* ligt nog al waarheid; dit althans is overbekend, dat de Katholijke geloovigen veel eerbied, ontzag en liefde voor hunne geestelijke Herders hebben; dat zij dezelve aanzien als hun van God toegezondene Mannen, met eene bovenmenschelijke waardigheid en magt bekleed; dat zij hen eerbiedigen en beminnen, niet als hunne *voogden*, maar als hunne geestelijke *vaders*, en hun eene *kinderlijke* gehoorzaamheid betoonen. Wat kwaads daarin? Een hoog, allerhoogst geplaatst Persoon heeft, tijdens deszelfs tienjarig verblijf in de Katholijke Provincie Noord-Braband, deze heilzame ondergeschiktheid gezien, bewonderd, luide geprezen. —

Ik wil hier geene vergelijking maken met de *gezindheid* der Protestantsche leeken ten opzigte hunner Leeraren, veel min de redenen van dit in het oog springend verschil opsporen. Want, zegt het spreekwoord, *alle vergelijking is hatelijk*.

Ja maar, dreunt de *Kerkbode* voort (N°. 1. 2. 4. enz.), de Katholijke Geestelijkheid wil een *Concordaat*, en daarmede *Bisschoppen!* waardoor de Katholijke Kerk boven de Protestantsche Gemeenten zou verheven zijn! En waren het dan nog maar Bisschoppen zoo als die van *Utrecht*, *Haarlem* en *Deventer*, wij zouden 't ons getroosten: doch het laat zich wel aanzien, dat het gansch andere mannen zijn zullen. — Dát laatste geloof ik ook, Mijnheer de *Kerkbode*. Maar zoo het uwe Redacteurs onder elkander kunnen eens worden, maken zij dan ook Bisschoppen op hunne manier; ik heb er vrede mêe; en dan staat gij wederom gelijk.

Ook hebben wij, Katholijken, geen' *klassis*, *Consistorie*, *Hooge-Kerkenraad*, *Synode*, en wat dies meer zij. Zou *dat alles* niet tegen eenige Bisschoppen opwegen? Daarenboven, Mijnheer de *Kerkbode*, mij dunkt, dat gij uw belang en dat van Nederland uit het oog verliest, als gij tegen een Concordaat schermt. Immers door een Concordaat of *overeenkomst* worden aan de grenzelooze *heerschzucht* van den Paus en de hem toegedane Geestelijkheid paal en perk gesteld! Dan weet de Regering beter waaraan zich te houden, en waarvoor zich te wachten, tegen over de listige aanvallen van Rome en deszelfs handlangers tegen den staat! Daarbij zoudt gij nog eenige hoog geplaatste personen te meer hebben, waartegen gij uwe gal kunt uitbraken.

(*) *Voltaire* begreep de *Jansenisten* geheel anders, en meer naar waarheid. Ziehier, hoe hij ze noemt [Poés mél. No. 195. — *de Maistre de l' Eglise Gall. Chap.* 4 note].

Les raisonneurs de Calvinistes,
Et leurs cousins les Jansénistes.

En, merkt de geleerde *de Maistre* daarop aan, ware het woord *frères* in 't vers even zoo welluidend geweest, hij hadde dit stellig in plaats van *Cousins* geschreven. — Welnu, de *Evang-Kerkbode* reikt hun de *Broederhand* toe!

Intusschen, wat er van het Concordaat zij, wij weten het tot hiertoe niet. Doch wij, Katholijken, berusten ten deze volkomen in de Goddelijke Voorzienigheid, en in de hooge wijsheid en regtvaardigheid van het Hoofd des staats; en wij zullen al de verordeningen, welke tusschen onzen Geëerbiedigden Koning en den H. Stoel, door deszelfs waardigen Afgezant, zullen vastgesteld zijn, volmondig beämen.

En het zoude u, Mijnheer de *Kerkbode*, ook beter voegen, u zelven hieraan te sluiten, dan daartegen zoo bitter uit te varen. Want ziet gij wel, wien gij aanrandt, wanneer gij zoo luide tegen de onbillijkheid en onregtvaardigheid van een Concordaat met Rome schreeuwt? Het is niet de heerschzucht des Pausen of der Katholijke Geestelijkheid, zoo als gij het wilt doen voorkomen (dezen moogt gij, als EVANGELISCHE *Kerkbode*, gerustelijk verguizen): neen, het is de *onschendbare* Persoon des Konings, welken gij schandelijk beleedigt en hoont. Immers, hij is het, die, uit eigene beweging, eenen Afgezant aan den H. Stoel gevraagd heeft; hij is het, die, of in persoon of door zijne gemagtigden, met dien Afgezant de onderhandelingen begonnen, voortgezet en, zoo als men verzekert, geëindigd heeft. — Zie dus, *Kerkbode*, wat gij doet! *Tu videris*! — Wat wil de Katholijke Geestelijkheid in Nederland, volgens den *Kerkbode*, nog al? *Vrijheid van onderwijs*. — Dat is waar, doch niet in den zin van *overheersching* over de Protestanten, veel minder om in de teedere harten der jeugd verkeerde en voor den staat verderflijke beginsels in te prenten, naar het de *Kerkbode* in zijn N°. 7. bl. 27. te kennen geeft: maar in dien zin, met dien verstande, met die waarborgen voor Kerk en Staat, welke honderde malen, in onderscheidene Bladen en schriften, met de duidelijkste woorden zijn opengelegd, en welke het dus overbodig en te lange zoude zijn hier te herhalen: daar gij dezelve ook zeer wel kent, Mijnheer de *Kerkbode*, en alzoo over uwe vooronderstellingen en beweringen diendet te bloozen. Dan, ook hierin vertrouwden de Katholijke Geestelijkheid en Leeken immer op de hun bekende regtvaardigheid en beste bedoelingen des Konings, die, wederom uit eigene beweging, deze zaak had aangevangen, naar welker gewenschte oplossing, niet alleen de Katholijken, maar ook zeer vele gemoedelijke Protestanten in Nederland, die nog prijs op *positief* geloof stellen, sedert lange met overgespannene verwachting haakten. — Wij verheugen ons thans en zeggen zijner Majesteit den Hartelijksten dank voor wat Hoogstdezelve, in zijn *Besluit* van 2 Januarij j. l., dien aangaande, bij mildere verklaring en toepassing van *vroeger bestaande wetten of decreten* bepaald heeft. (*)

(*) Het spreekt van zelf, dat het hier buiten ons plan ligt, het *Koninklijk Besluit*, nog minder de *ministeriele toelichting*, in alle deelen na te vorschen of naauwkeurig te toetsen.

MENGELWERK.

O'CONNELL.

(*Vervolg en Slot van Nommer* 13.)

Te Clare nu herkozen, zonder dat zich iemand als mededinger opdeed, kwam O'Connell eindelijk in de eerste dagen van Maart 1830, zijne plaats in het parlement innemen. Het is onmogelijk, hem in de bijzonderheden van zijne politieke loopbaan te volgen. Eerst aangesloten bij de radicalen, heeft hij zich van hen gescheiden om de *Whigs* te ondersteunen, die hem groote beloften voor Ierland gedaan hadden. Dan op dit oogenblik schijnt die overeenstemming voor goed verbroken. Hij brengt thans Ierland weder in beweging, na vruchteloos de hervorming der *Staatskerk*, en der municipale corporatiën gevraagd te hebben. Hij verkondigt openlijk, dat men hem bedrogen heeft, dat hij zijn voorstel van over 8 jaren hervat; en reeds dondert zijne stem weer op nieuw voor de *herroeping der Unie*. Het is blijkbaar dat O'Connell eene hersenschim najaagt, of, hetgeen meer waarschijnlijk is, dat hij om iets te verkrijgen, meer vraagt, dan hij weet te kunnen erlangen.—

De welsprekendheid van O'Connell bestaat minder in de buitengewone ontwikkeling van dit of dat vermogen, dan wel in de vereeniging van velerlei vreemdsoortige hoedanigheden. Hij is alles wat hij zijn wil. Nu logisch als een scolastiek, tot zelfs aan het pedante; dan sierlijk en bloemerig redenaar; nu verheven en zielroerend

tot weenens toe, dan weder scherp en onverbiddelijk spotter; soms ookongekunsteld en naïf als een eenvoudige goede ziel; maar immer tijds volksmenner van beroep, zoo als hij zegt; en wel volksmenner van Ierland, dat is te zeggen, dat hij kracht met opgeblazenheid, en stuwheid met alledaagschheid in colossale evenredigheden in zich vereenigt, en daardoor in Europa zonder weêrgâ is, in de kunst, om naar welgevallen eene menigte te bewegen. In zijne boerterijen en grofheden, waarmede hij soms zijne redevoeringen doorspekt, gaat hij alle palen der welvoegelijkheden te buiten. Aan eenen zijner vijanden, aan Lord C***, zal hij zeggen, *» dat hij een zwijnen-kop is, die met een oranje vel overtrokken is,"* aan eenen anderen, die het ongeluk heeft mank te gaan, zal hij antwoorden: *« uwe rede is juist, »gelijk uwe beenen,»* genen zal hij eenen landelijken walvisch noemen, een bergmensch, den grootsten monstermensch, dien men ergens gratis vertoonen kan.» Om op de aanvallen van den Heer Jackson, den onverbiddelijksten vijand van Ierland, te antwoorden, vliegt O'Connell op, en roept uit: [« in de borst van » ieder mensch is het hart verrijkt met een edelmoe» dig bloed en gehecht aan spieren, welke de melwa» righeid uitzet; maar in de borst van dezen (Jackson» met de linkerhand aanwijzende), zoo gij die op » staanden voet opendet, weet gij, wat gij daar vinden » zoudt? In de plaats van hart en bloed, kleine vaten » vol bitt er en zwart vocht: in de plaats van spieren, » verpeste lederen pezen, welke de haat tegen de lon» gen aandrukken en hem dat wild geschreeuw ontpersen, » dat zoo even ons gehoor gekwetst heeft.» En wanneer zich de geheele torvzijde opzet, en in verwarring opspringt, overschreeuwt O'Connell al dat geraas met zijne magtige stem: « Loopt heen, schreeuwers! zijn » er nog niet meer? Dat zij zich bij hen voegen. » Wat beteekenen eenige oude knollen min of meer op « eene paardenmarkt?»

Ik zoude niet eindigen, indien ik alles wilde aanhalen; ik zal er alleen bijvoegen, dat men den redenaar niet naar deze proeven moet afmeten. Dikwerf in die vlugtige improvisatien, waar hij een heel volk tot aanhoorders heeft, stelt O'Connell schimp en smaad ter zijde, en dan verlevendigt, verheft, en doordringt hij zich van de grootheid en waardigheid zijner zending en dan ontrolt zich zijne rede zuiver, gloeijend, schilderachtig, trotsch, en klimt zij tot de verhevenste poësie op: zoo eindigde hij, bij zijne tweede verkiezing te Clare, eene redevoering, die hij aan 40,000 menschen gerigt had met deze woorden: » In de tegenwoordigheid van mijnen » God, en met het diepste gevoel der verantwoorde» lijkheid, die gij mij ten tweedemale oplegt, Ierlan» ders, neem ik die plegtige schrik inboezemende taak » aan! en de verzekering van die waardig te ver» vullen, put ik niet uit mijne kracht maar uit de uwe. » De mannen van Clare weten, dat de eenige grond» slag der vrijheid, de godsdienst is. Zij hebben ge» zegepraald om dat de stem, die zich voor het vader» land verheft, vooraf den Heer in haar gebed heeft » aangeroepen. Nu laten zich de vrijheidsliederen in » onze groene velden hooren, hare toonen zweven over » de heuvelen, vervullen de dalen, ruischen in » de golven onzer rivieren, en onze stroomen roepen » met de kracht des donders de echo's der bergen toe: » Ierland is vrij!" — Voegt bij zulke woorden eene indrukwekkende voortreffelijkheid van houding, gebaren en stem en oordeel dan de uitwerking die zij hebben moeten.

Wat nu de politieke zijde van O'Connel's loopbaan aangaat, deze wordt zelven onpartijdig beoordeeld. » Hij is, zoo als de Heer Beaumont zegt, noch iemand, » die enkel parlementaire oppositie maakt, noch een » oproermaker; hij is het een en het andere, beurte» lings en naar omstandigheden. Alles bestaat bij » hem daarin om met oordeel te gehoorzamen en te » wederstaan." Wat zal er nu van Ierland geworden, na deszelfs dood?

Men heeft hieruit moeten zien, dat het *statu quo* hoe lang het zich ook uitrekken moge, alle levensbeginselen mist. — Zal Ierland nogeens verpletterd worden en weder voor eeuwen in de harde slavernij terugkeeren, die zij naauwelijks verlaten heeft? Om een dusdanig besluit uit hetgeen nu bestaat, te trekken, zou men aan de Voorzienigheid en den klimmenden loop van den menschelijken geest moeten twijfelen. Zal Ierland zich van Engeland afscheiden? dat zoude thans niet kunnen geschieden, dan door de vernietiging van een der beide rijken; dit is de laatste en beste oplossing van het vraagstuk. Dat heeft O'Connell niet aan Ierland geluk en maatschappelijk leven aangebragt, hij heeft het ten minste het gevoel van de kracht der eendragt gegeven; en welke ook de wisselingen der toekomstige worsteling moge zijn, dit gevoel zal nooit vergaan; maar O'Connell heeft nog meer gedaan, hij heeft aan geheel Engeland, iets medegedeeld dat ik gaarne de *besmetting* van Ierland zou noemen. De Engelsche aristocratie zal door datgene gestraft worden, waardoor zij gezondigd heeft, zij heeft twee gewigten en twee maten gehad, zij heeft Engeland met eenen goeden geest bestuurd, ofschoon het alleen uit baatzucht was, maar *zij* heeft Ierland op eene gelijke schaal van ellende gebragt, en daardoor heeft zij aan hare zijden de krachtigste en vervaarlijkste der Democratien die der *lompen* daargesteld; nu de Democratie is besmettelijk van natuur en lompen ontbreken er zelfs in Engeland niet. —

(Uit de *Biographie des contemporains illustres.*)

LIJST der 252 Nummers, waarop in de op Donderdag den 27 Januarij jl. plaats gehad hebbende Loterij, ten behoeve der Armen, prijzen gevallen zijn.

21	191	452	721	941	1199	1522
22	192	460	734	943	1200	1525
23	196	463	735	958	1204	1530
27	208	490	737	960	1210	1533
30	211	491	740	962	1215	1535
32	219	524	748	964	1220	1538
33	223	529	749	967	1229	1541
37	229	538	752	985	1235	1546
45	232	545	756	990	1238	1555
54	239	548	760	991	1250	1563
57	245	553	771	998	1261	1565
62	267	554	772	999	1283	1567
66	279	566	777	1003	1296	1570
75	281	569	778	1004	1330	1574
76	289	570	790	1008	1332	1578
77	294	572	793	1014	1349	1588
81	295	574	808	1033	1388	1590
89	313	588	812	1041	1404	1596
90	319	592	818	1062	1411	1600
93	330	596	821	1065	1415	1609
95	336	609	824	1068	1422	1612
100	344	611	831	1069	1424	1621
105	345	623	839	1070	1428	1627
112	348	628	848	1071	1432	1640
115	349	631	852	1102	1434	1644
126	353	634	859	1109	1439	1648
130	372	644	871	1113	1442	1649
133	375	646	895	1121	1450	1659
134	378	652	897	1140	1456	1663
140	379	654	903	1147	1458	1667
141	393	657	905	1149	1464	1673
175	397	665	916	1164	1478	1688
177	409	675	929	1177	1486	1693
184	415	683	930	1178	1491	1694
186	414	695	932	1184	1492	1698
188	446	706	937	1194	1521	1707

De houders der bovenstaande Nummers worden verzocht, de hun ten deel gevallen voorwerpen af te halen bij den Heer F. van Meeuwen op de markt alhier, des morgens van 9 tot 12 ure.

ADVERTENTIEN.

*** Heden Overleed alhier tot onze groote droefheid, aan de gevolgen eener uitterende Ziekte, na voorzien te zijn van de laatste H. H. Sacramenten, ons veel belovende Nichtje *HENRICA JOSEPHA MARIA RUYS* in den Ouderdom van ruim 20 Jaren.

Ravenstein, den 28 Januarij 1842.

R. H. A. RUYS.
M. C. A. RUYS.

*** De ondergeteekende heeft de eer aan de Eerw. Heeren Geestelijken ter kennis te brengen, dat hij met *primo April* aanstaande zijne woonplaats zal vestigen te *Oirschot* Province Noord-Braband.

Daar hij gedurende $2\frac{1}{2}$ jaar door het grootste gedeelte der Eerwaarde Heeren Geestelijken in Noord-Braband met commissie is vereerd geworden, en allen hunne tevredenheid hebben te kennen gegeven over de juiste en civiele bediening, zoo vleit hij zich bij voortduring in dat gunstig aandenken te blijven, terwijl hij als dan in de gelegenheid is, om de prijzen van vele artikelen, welke heden meer dan twaalf per honderd beneden de minst bestaande tarieven in gezegde provincie gesteld zijn, nog in eenige vermindering te brengen, en alle reparatie betrekkelijk de ornementen, hoe klein ook te kunnen waarnemen.

D. VAN KALKER,
Magazijn in Kerkgoed.

Groene Plaats sectie 3
No. 486 te *Antwerpen.*

Allervoordeeligst Aanbod.

In een Geldersch Stadje, biedt zich de gelegenheid aan voor 2 à 3 jonge Jufvrouwen, om zich bekwaam te maken in het MODE-VAK, alsmede in het LINNEN- en WOLLEN NAAIJEN, MAZEN, KANTDIGTEN, BREI- en SERVETSTOPPEN, en in alles wat men onder Vrouwelijke Handwerken verstaat, tegen vergoeding van eenig Kostgeld. — onder aanvrage van Letter B. franco, wordt nadere inligting gegeven bij den Boekhandelaar D. A. A. DE ROOY te *'s Bosch.*

*** Wordt tegen 1e. Mei 1842, of vroeger op zeer voordeelige voorwaarden, aan een klein Huisgezin te HUUR aangeboden: de onlangs grootendeels vernieuwde NEERHUIZING van het Kasteel te *Oijen*, met of zonder Tuin.

Adres met franco brieven of in persoon bij den Heer S. P. BYVOET te *Berchem.*

*** *Op Zaturdag den 5 Februarij 1842*, Provisioneel en den *12 Februarij* finaal des avonds om 5 ure ten huize van J. P. SCHUURMANS te *Vught* zal de Notaris *MOLHUYSEN*, in den vorm der wet Verkoopen:

Een WINKELHUIS met aangelegen HOF, HEERENHUIZINGE, ERVEN en TUIN, staande en gelegen te *Vught* nabij het Marktveld groot te zamen 8 Roeden 54 Ellen Kadaster Sectien B. N°. 370, 371 en 372 informatien te bekomen bij gemelden Notaris.

Op den *7 Februarij* des morgens om 9 ure te *Vught* op Bergenshuizen voor den Heer W. TRET.

Eene extra groote Partij zwaar 5, 6 en 7 Jarig SCHAARHOUT en 70 stuks zware BEUKEN BOOMEN geschikt voor TIMMERHOUT en verder gerief alles staande op Bergenshuizen alwaar bij den *Hoevenaar* informatien te bekomen zijn en:

Op den *8 Februarij* des morgens om 10 ure in de *Bosschen* nabij *Helvoirt* voor Jonkheer H. B. MARTINI.

Eene extra groote Partij zwaar 6 jarig SCHAARHOUT eene groote Partij staande MASTBOOMEN geschikt voor OPLEGGERS, BIJPALEN, BALKEN en verder gerief te bevragen bij PIET VAN DE VEN te *Vught* aan den Straatweg.

*** De Notaris *ESSER MEERMAN*, Residerende te *Rosmalen*, zal voor den Heer *JOH. VORTS*, Op Vrijdag den 4e. Februarij 1842, 's morgens om 10 ure te beginnen, te *Hintham* onder *Rosmalen*, van af de Barrière tot bij den klinkerweg van weerszijden den Straatweg,

PUBLIEK VERKOOPEN:

400 Stuks extra zware KANADASCHE POPULIEREN, bekwaam tot allerlei TIMMER en KLOMPHOUT.

Zilveren Kerkwerken.

Bij *A. J. BOEKMEULEN*, GOUD- en ZILVERSMID te *Boxmeer*, zijn weder verkrijgbaar: ZILVEREN VENERABELS, CIBORIE KELKEN, WIEROOKSVATEN etc. à l'antique en naar den laatsten smaak. Ook kunnen bij denzelven geplaatst worden twee LEERLINGEN van den beschaafden stand, Ouders of Voogden, zulks reflecterende, gelieven zich te melden met *brieven franco*.

*** Op zeer aannemelijke voorwaarden wordt door sterfgeval, op een gunstig gelegen Dorp, in de Provincie *UTRECHT*, gevraagd, een Geëxamineerd HEEL- en VROEDMEESTER.

Men vervoege zich met *Franco* Brieven, onder Letter *Z.* aan H. H. VAN ROMONDT, Boekhandelaar te *Utrecht.*

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen van den 29 Januarij, 1842.

De $2\frac{1}{2}$ pCt niet gen. de 5 pCt $102\frac{3}{4}$ de 4 pCt 93 de 3 pCt $73\frac{3}{4}$ de 4 pCt niet gen. Ard. $22\frac{5}{8}$ Rome 1832 $103\frac{1}{2}$.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN

BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Zaturdag 29 Januarij $4\frac{1}{2}$ Ure.

W. S. $2\frac{1}{2}$ pCt. $51\frac{1}{16}$ $\frac{1}{8}$. Dito 5 pCt. $100\frac{5}{8}$ $\frac{11}{16}$. Kansbiljet 26 $\frac{13}{16}$ Synd. $4\frac{1}{2}$ pCt 92, $91\frac{15}{16}$ Dito $3\frac{1}{2}$ pCt. $76\frac{1}{2}$, O. I. 5 pCt. $98\frac{1}{8}$ $\frac{3}{16}$, Rijn Spoorw. $93\frac{3}{8}$. Ard. 85 p. st. $22\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$ Dito Coupon $23\frac{1}{8}$ $22\frac{15}{16}$. Oude Russen 4 pCt $89\frac{1}{2}$ $\frac{9}{16}$. Metalliek $106\frac{1}{4}$. Columb. 16.

Ter drukkerij van D. A. A. DE ROOIJ te *'s Bosch.*